

selv er belagt med en sølelig Straf. Vi ville derigjennem være beskyttede i alt Fald mod den aabenlyse Konkurrence af eftergjort og forfalsket dansk Smør med ægte dansk Smør; man vil ikke i det samme Udsalg kunne lægge den uægte Vare ved Siden af den ægte og, idet man reklamerer for begge med Danmarks Navn, kunne overføre Mistanken fra den uægte Vare til den ægte. Naar vi ikke for Tiden kunne naae til det almindelige Forbud, mene vi derfor at burde lægge ikke lidet Vægt paa i det Mindste at komme til Udførelsesforbudet.

Dette gjælder dog kun under den Forudsætning, at det uægte Smør, der udelukkes fra den aabenlyse Konkurrence, ikke tilsniger sig en hemmelig Konkurrence af ikke mindre farlig Natur ved at trænge sig ind paa det fremmede Marked under det ægte Smørs Navn. Nogen fuldt betryggende Garanti herimod vil intet Lands Lovgivning kunne yde, saa længe det uægte Smør endnu har en legal og beskyttet Tilværelse i Landet. Det er imidlertid klart, at Faren er desto større, jo fuldkomnere det tillades Eftergjørelsen at tilegne sig alle det ægte Smørs ydre Kjendetegn og derved bringe det illuderende Skin saa nær Virkeligheden, at en Opdagelse kun gennem særlig anstillede Prøver er mulig. Vi skjønne ikke, at nogen berettiget Handels- eller Fabrikantinteresse kan kræve, at det tillades Kunstsmørret ved at bemægtige sig Smørrets Farve eller ved Opblanding med ægte Smør at tilvende sig nogle af det ægte Smørs Handelschancer. I den nyere Lovgivning vil man tværtimod mere og mere finde det Princip for ærlig Handel gennemført, hvorefter det ikke tillades den ene Vare ved Tilvendelse af den andens Handelsmærker at trænge sig ind i dennes Plads. Og forsaavidt man til Støtte for Farven og Blandingen har paaberaabt sig Publikums Ønske, idet man har paastaet, at Kunstsmørret ikke uden disse Midler vilde kunne holde sig i Omsætningen, da staar dette som en løs og ubebist Paastand, der ikke bestyrkes hverken ved nogen Erfaring eller

ved Grunde, hentede fra Sagens Natur. Forholdet turde være det, at Kunstsmørret ikke uden Tilegnelse af Smørrets ydre Handelssegenskaber vil vedblive at være den Handelsvare, det nu er, og opnaa den Handelspris, det nu naaer, og som væsentlig beror paa den Udgang, som dets ydre skuffende Lighed med Smør aabner til paa anden Haand at udøve det Bedrageri med Kunstsmørret, som den nu gjældende Smørlov søger at modvirke ved Indkjøbet paa første Haand. Men denne Interesse fortjener efter vor Mening ingen Sympathi, og vi kunne ikke se, at det skulde være en Opgave for Lovgivningen at holde en saadan kunstig Pris oppe. I det virkelige Forbrug derimod vil man forgjæves paastaa, at Kunstsmørret ikke skulde yde al den reelle Nytte, man venter deraf, fordi det ikke tillades denne Vare at reklamere for sig med en anden og ægte Vares ydre Handelssegenskaber.

Ligesom Mindretallet imidlertid ved at tilbageholde sit principale Ønske om Kunstsmørrets fuldstændige Udelukkelse af Landet har søgt at jævne Veien for en hurtig Opnaaelse af de mest paatrængende Sikkerhedsforanstaltninger, saaledes have vi ogsaa paa dette Punkt ment at burde indskrænke os til det mest Nødtørstige. Vi foreslaa derfor ikke nogen fuldstændig Udelukkelse af den ved Lovforslagets § 6 forbudte Blanding, men tro at burde mildne dette Forbud i Overensstemmelse med den nys vedtagne tyste Lov. At Danmark skulde være mindre interesseret end Tyskland i at værgе sit Smørs Ægthed, vil sikkert ingen paastaa, og naar vi blive staaende ved, hvad man i Tyskland har anset for nødvendigt, tør vi haabe, at en almindelig Samstemning vil være let at opnaa.

I Overensstemmelse med disse Betragtninger stiller Mindretallet Forslag om Forbud mod Udførelse og om den nu antydede Ændring i § 6. Af det Anførte vil det fremgaa, at Mindretallet maa lægge en afgjørende Vægt paa Opretholdelsen af det i Lovforslagets § 7 indeholdte Forbud mod Kunstsmørrets Farvning. Entelte mindre indgribende